

Acord entre Barcelona i Sant Feliu sobre la parròquia de la Santa Creu d'Olorda

Dc, 25/01/2017 per Catalunya Religió

(CR) L'arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, i el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, han signat un conveni per a l'atenció pastoral de la parròquia de Santa Creu d'Olorda, situada a Collserola. La parròquia té forts lligams històrics amb Molins de Reis, al bisbat de Sant Feliu, però territorialment pertany a Barcelona.

L'objectiu d'aquest conveni és mantenir el temple en bon ús i també el culte dins de les possibilitats de la realitat eclesial del lloc. La propietat del temple i la gestió de les propietats annexes és de l'arquebisbat de Barcelona. Però degut a la proximitat amb el municipi de Molins de Rei, amb el qual l'uneixen llaços històrics i afectius, en aquest conveni l'arquebisbat de Barcelona ofereix al bisbat de Sant Feliu que proposi un prevere, el qual serà nomenat administrador parroquial. Així, serà aquest capellà proposat pel bisbe de Sant Feliu serà l'encarregat de la gestió del temple i el culte, mentre que la diòcesi de Barcelona es farà càrrec de totes les despeses tant ordinàries com extraordinàries.

Un cop signat el conveni, i a proposta del bisbe de Sant Feliu, aquest gener l'arquebisbe Omella va nomenar com a administrador parroquial de Santa Creu d'Olorda el rector de les [parròquies](#) de Sant Miquel Arcàngel i Sant Bartomeu de la Quadra de Molins de Rei, mossèn **Xavier Aymerich**.

Tot i no tenir culte habitual ni feligresia estable, Santa Creu d'Olorda manté la condició de parròquia, amb la seva personalitat jurídica, territori, llibres sacramentals, i prevere amb nomenament.

Un parròquia mil·lenària

La parròquia de Santa Creu d'Olorda està documentada des del 1032, i comprenia tot el territori que va des del puig d'Olorda fins al riu Llobregat. El temple actual, malgrat les successives transformacions, conserva l'estructura romànica original. Dins d'aquesta demarcació apareixeran primer l'església de Sant Bartomeu de la Quadra (1143), i més endavant, al lloc anomenat de Matoses, a la riba del riu, es construïran els molins reials del Llobregat (1190) i la primera església de Sant Miquel Arcàngel (1209). Els senyors feudals de tot aquest territori, amb seu al principi al castell d'Olorda (desaparegut), van anar canviant la seva jurisdicció, fins que es va consolidar la baronia dels Recasens, amb seu al Palau dels Recasens de la vila de Molins de Rei (1430).

El 1820 s'aboleix la baronia i en el seu terme es constitueixen els dos nous municipis de Santa Creu d'Olorda i de Molins de Rei. La parròquia de Sant Miquel Arcàngel s'independitza de Santa Creu el 1824 i la de Sant Bartomeu de la Quadra el 1867.

Entre Molins de Rei i Sarrià

Amb motiu de la supressió del terme municipal de Santa Creu d'Olorda l'any 1916, el territori es reparteix entre els municipis de Molins de Rei, Sant Feliu de Llobregat i Sarrià. L'església va quedar ubicada en el terme de Sarrià i la parròquia, tot i conservar la jurisdicció, es va incorporar a l'Arxiprestat de Sarrià, al qual pertany encara avui eclesiàsticament (civilment pertany al municipi Barcelona des de l'annexió municipal de Sarrià l'any 1920). Però en aquell moment tots aquests municipis formaven part d'un mateix arquebisbat, el de Barcelona, que comprenia el territori de l'actual bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

A partir d'aquest moment s'inicia la relació de Santa Creu d'Olorda amb Sarrià, que tindrà el seu moment principal després de la Guerra Civil, en què l'església es va cremar. Després es va anar recuperant el culte amb la col·laboració de l'Associació Excursionista Els Blaus de Sarrià. La continuïtat d'aquesta relació es va refermar pel fet que el 1963 es va nomenar capellà encarregat de Santa Creu d'Olorda mossèn **Ignasi Armengou**, rector de Sant Bartomeu de la Quadra i resident a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià.

La relació amb Molins de Rei, però, va continuar molt forta, sobretot per la proximitat, la història i els lligams afectius. Un dels elements més significatius va ser el tradicional Aplec el dilluns de Pasqua, organitzat per la Joventut Catòlica, del 1920 al 1976. Com a curiositat, fins el 1958 a Molins de Rei la processó de Corpus se celebrava en diumenge, i era la festa major petita de la vila, perquè el dijous de Corpus la processó se celebrava a la parròquia "mare" de Santa Creu.

La vinculació ha continuat fins avui, i Santa Creu és el lloc d'excursions i visites habituals de la gent de Molins de Rei. A la Casa de la Vila del municipi, el despatx de l'alcalde està presidit per un majestuós quadre amb una pintura del pintor molinenc **Miquel Carbonell** que representa una processó a la parròquia de Santa Creu d'Olorda.

La divisió de la diòcesis

L'any 2004 es va deixar de celebrar missa de forma habitual a la parròquia de Santa Creu, degut a la poca població i al fet que van marxar els treballadors de la cimitera que eren els principals feligresos. Aquell mateix any es va dividir el territori de l'antic arquebisbat de Barcelona en les tres diòcesis que configuren actualment la Província Eclesiàstica: Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. A partir d'aquest moment, Santa Creu d'Olorda va quedar formant part de l'arquebisbat de Barcelona, mentre que Molins de Rei (amb les seves parròquies de Sant Miquel Arcàngel i Sant Bartomeu de la Quadra) va passar al bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Des del moment de la jubilació de mossèn Ignasi Armengou, l'any 2009, l'església va quedar sense capellà encarregat; mentre que el bisbat de Sant Feliu va nomenar el mateix rector per a les parròquies de Sant Miquel Arcàngel i Sant Bartomeu de la Quadra de Molins de Rei.

Des de l'any 2010, a instàncies de les parròquies de Molins de Rei, s'ha recuperat la missa el dissabte següent a la festa litúrgica de l'Exaltació de la Santa Creu (14 de setembre), convocada conjuntament amb la parròquia de Sarrià. Des del 2012 després de la missa hi ha ballada de sardanes organitzada per l'Agrupació

Folklòrica de Molins de Rei.

Fa tres anys, l'Ajuntament de Molins de Reis va [reclamar](#) reincorporar la parròquia dins dels límits del terme municipal, un canvi que d'entrada no afectaria als límits eclesiàstics.